

Ютуб моєї Ба

КУПИТИ

Щоб розважити обурену подарунком від кандидата в депутати бабусю, школярка створює для неї ютуб-канал. Вони знімають «розпаковку», долучаючи навіть роздратованого неякісним харчем кота. Але прикол спрацьовує навпаки: у коменти набігають хейтери, і починається типове для соціальних мереж цькування. У бабусі-блогерки з'являється реальний переслідувач! Тож героїням доведеться якось викручуватися з цієї ситуації та поспіхом опанувати безпечну поведінку в інтернеті.

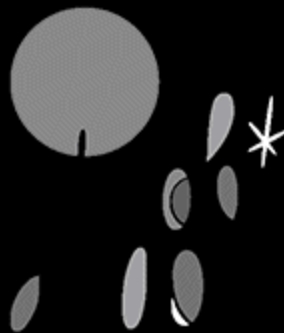
Чому варто прочитати:

Ця чудово ілюстрована книжка просякнута добрим гумором і здатна поліпшити настрій та налаштувати на позитив. Але найголовніше: хай як тобі страшно, прикро чи образливо, завжди допоможуть вірні друзі, добрі сусіди і, звісно ж, рідні.

Юлія Баткіліна

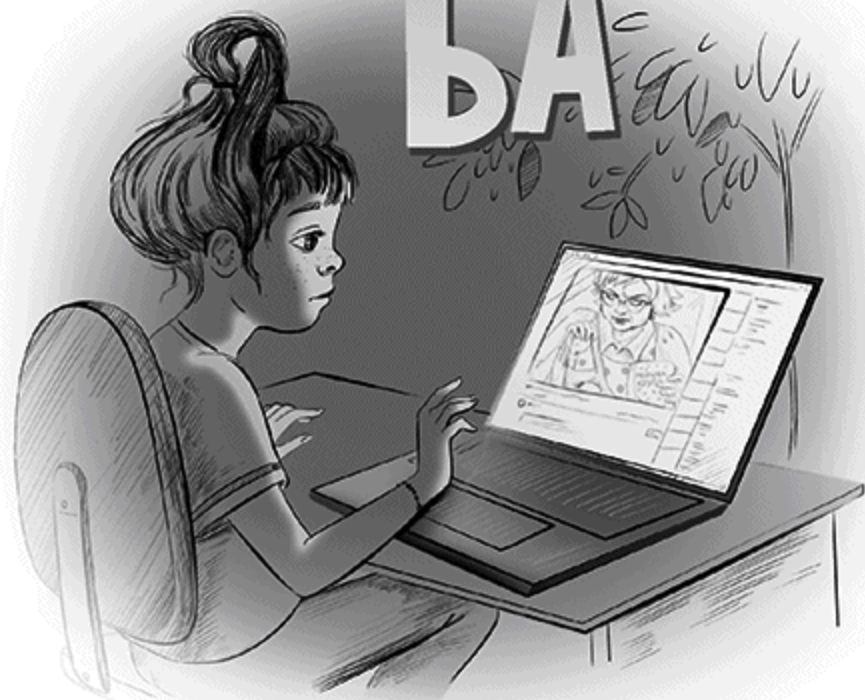
ЮТУБ МОЄЇ БА

Юлія Баткіліна

ЮТУБ МОЄЇ БА

 АССА
ВИДАВНИЦТВО

Erin Hunter
Серія «Книжкові мандри»

Художнє оформлення *Олександри Чернік*

Дизайн обкладинки *Олега Панченка*

Юлія Баткіліна
Ютуб моєї Ба

© Баткіліна Ю. Е., 2021

© Чернік О. Є., ілюстрації, 2021

© ПП «АССА», 2021

© mrgaser, e-pub, 2021

ISBN 978-617-7877-28-7

Аннотація

Щоб розважити обурену подарунком від кандидата в депутати бабусю, школярка створює для Ба ютуб-канал. Вони знімають «розпаковку», долучаючи навіть роздратованого неякісним харчем кота. Але прикол спрацьовує навпаки: у коменти набігають хейтери і починається типове для соціальних мереж цькування. У бабусі-блогерки з'являється реальний переслідувач! Тож горе-ютуберкам доведеться якось викручуватися з цієї ситуації та поспіхом учитися безпечної поведінки в інтернеті.

Ця книга належить **Видавництво «АССА», м. Харків.**

Розділ перший

Де БА ЗРАДЖУЄ СВОЇ ПРИНЦИПИ

— Ба, ну будь ласка! — утретє за десять хвилин сказала я, і з цього все почалося.

— Що «будь ласка»? Що «будь ласка»? Ти тупішатимеш, а я не хочу, щоб ти тупішала. Краще книжку почитай, — відповіла Ба. — Он, Жуль Верн. Або навіть свою оцю... як її... «Котів-вояків» твоїх, прости господи. У твоєму віці я читала «Граф Монте-Крісто»... Він отам, на другій полиці, і чудово зберігся.

Насправді вдома такий номер ніколи б мені не вигорів. А саме в Ба я можу годинку спокійно подивитися розпаковки ляльок. І навіть з'їсти пару шоколадних цукерок під час перегляду. Для цього треба пів години наполегливо канючити: «Ну будь ласка, Ба», а потім помити посуд.

— Ба, ну будь ласка. А я помию посуд.

Ба любить книжки, читає кожної вільної хвилини. Вона купувала їх і мені — з малюнками, такі, що сторінку хотілося лизнути, як льодяник. Траплялися нудні, а траплялися й класні, не відірвешся.

От з інтернетом у нас не ладналося. Але як пояснити людині, що на ютубі круто, коли вона подарований батьками ноутбук згодна відкривати тільки раз на місяць — щоб увімкнути й одразу вимкнути?

До речі, я — Карина. Раніше я і мої батьки жили з Ба, тобто з моєю бабусею, у цій квартирі. Поки ми не переїхали у свою. У сусідній будинок. Тож іноді я ночую в Ба на вихідних. А ще у вівторок і четвер, коли ми разом ходимо в басейн: я — на пізні тренування, а Ба — просто плавати. У неї стоїть мій запасний стіл для уроків, зберігаються іграшки, які не схвалює мама. Наприклад, геловінський павук. Ба його боїться, але не викидає. А ще ми з нею граємо в «Монополію», коли я схочу.

Отож, це була субота, я заїхала до бабусі на всі вихідні, а батьки подалися до Києва.

— Замість того, щоб грати в іграшки, — вела далі Ба, — хоч би в того павука — фу, гидота! — ти, як печериця, сидиш і дивишся, поки хтось розпаковує ляльок. Ти їх не торкнешся навіть! Так усе життя можна просидіти і...

Я збиралася вже вчетверте сказати: «Ну будь ласка...», коли у двері наполегливо подзвонили. Ба запахнула свій старенький синій халат у метеликах, наче бойовий мундир. Я не заздрю тим, хто вривається до неї, коли вона мене виховує. Бо запалу в неї багато, але любить вона тільки мене. А непроханим гостям може перепасти на горіхи.

Я визирнула з великої кімнати лише краєчком ока, але цього було достатньо, щоб побачити сусідку тьотю Валю. Вона завжди потребувала більше місця, бо огрядна, а ще має на голові таку здорову штуку: наче булка з маком, але з волосся.

— Еммочко! — голос у тьоті Валі був такий великий і гучний, як вона сама. — Це принесли вчора, а тебе не було, на!

— Та пішли вони, — відказала Ба й озирнулася, — знаєш куди!..

— Мені чужого не треба! Ось тобі, від кандидата в депутати. Усе, побігла, а то ти зараз почнеш...

Я, звісно, могла собі спокійно дивитися відео, поки вони сперечалися, але ж тепер стало цікаво.

Ба залишилася в передпокої між величезною шафою із дзеркалом та ще одним дзеркалицем у важкій шоколадній рамі, яке звалося трюмо. Біля її ніг стояв пакет із якоюсь усячиною.

Ба машинально підхопила його. Вона взагалі рухається швидко, як супержінка. Коли лає мене за щось, я уявляю її в такому купальнику

й наче вона летить між хмарочосів, аж вітер свистить. Ба руда, худя, колись я її пережену в зрості. Так тато каже, бо в його родині всі високі. Та поки що не перегнала.

— Що роблять! — Ба потрусила пакетом. — Купують людей ні за що, за банку якихось вошивих консервів.

— Вошивих? Там воші? — зацікавилася я. — Ну ж бо, подивімося!

— А й подивімося! — сказала Ба й махнула рукою. — Подивімося! Змалку знатимеш, як дурять нашого брата.

— У нас є брат?

— Усі люди — брати.

— Дімка мені не брат. Він дурень.

Та Ба мене вже не слухала: бігла в кухню, наче її покусали, і тягла за собою пакет, а за нею потупотіла я. Коли на Ба наводить — чекай найцікавішого.

— От, помилуйся, Кариночко: «Кілька в томаті». Ти плюватимешся, якщо я тебе таким нагодую. О, і Маркізик теж плюватиметься. Так, мій зайчику?

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

Ця книга належить *Видавництво «АССА», м. Харків.*

КУПИТИ